

SECCIÓ OFICIAL | SECCIÓN OFICIAL | OFFICIAL SECTION

Hong Kong | Hong Kong | *Hong Kong*

In your dreams

Dir: Tam Wai-ching | 2017 | 94' | Romance

Heng és un estudiant de secundària. La seva mare els va abandonar fa vuit anys. You Mei és mestra i el seu marit li està sent infidel. Quan You Mei comença a treballar temporalment com a mestra a l'escola de Heng, les dues ànimes solitàries desenvolupen un vincle afectiu molt intens

Tam Wai-ching és una guionista i directora de Hong

Kong. Va començar a interessar-se per la direcció cinematogràfica durant els seus anys d'universitat. Va escriure guions per a "The White Storm" (2013, "Call of herois" (2016) i "Operation Mekong" (2016). Al 2012 el seu curtmetratge "The Little One" va guanyar el Fresh Wave short Film competition. "In your dreams" és el seu primer llargmetratge. Una pel·lícula romàntica inspirada en el complex d'Èdip.

Heng es un estudiante de secundaria cuya madre abandonó a su familia hace ocho años. You Mei es una maestra cuyo esposo le está siendo infiel. Cuando You Mei empieza a trabajar temporalmente como maestra en la escuela de Heng, las dos almas solitarias desarrollan un vínculo afectivo muy intenso.

Tam Wai-ching es una guionista y directora de Hong Kong. Empezó a interesarse por la dirección cinematográfica durante sus años de universidad. Escribió guiones para “The White Storm” (2013, “Call of héroes” (2016) y “Operation Mekong” (2016). En 2012 su cortometraje “The Little One” ganó el Fresh Wave short Film competition. “In your dreams” es su primer largometraje. Una película romántica inspirada en el complejo de Edipo.

Heng is a high school student whose mother abandoned the family eight years ago. You Mei is a teacher whose husband is having an affair. When You Mei becomes the temporary teacher at Heng's school, the two lonely souls develop an affectionate bond that may be love. This provocative story of young love is led by an alluring performance by Carina Lau, who also serves as a producer of the film.

Tam Wai-ching is a screenwriter and director from Hong Kong. She started focusing on filmmaking during her time at university. She wrote scripts for “The White storm” (2013), “Call of heroes”(2016) and “Operation Mekong” (2016). In 2012, her short “The Little one” won the Fresh Wave short film competition. “In your dreams” is her first feature film, a romantic film on the Oedipus subject.

Hong Kong | Hong Kong | Hong Kong

Our Time will Come ASIAN CINERAMA (OUT OF COMPETITION)

Dir: Ann Hui | 2017' | 130' | Drama, War

1941: Hong Kong
està sota
l'ocupació
japonesa. Durant
l'ocupació, que
va durar tres
anys i vuit
mesos, els
militars
japonesos van
saquejar cases i
van arrestar
personalitats
significatives del
món de la
cultura que
residien a Hong

Kong. La unitat d'escamot Dongjiang anti-japonesa té la missió de rescatar-les i treure-les de la ciutat assetjada. L'ocupació va transformar Hong Kong d'una ciutat pròspera a una terra estèril sense aliments. La mestra d'escola de primària, Fang Lan (Zhou Xun) i la seva mare (Deanie Ip) tracten de sobreviure en un petit apartament de Wanchai. Després que els col·legis es van tancar, Lan - que recentment va trencar amb Wing (Wallace Huo Chienhwa) - sense voler es veu involucrada en la missió de la guerrilla per tal de salvar el novel·lista Mao Dun. Durant la missió coneix a Blackie Lau (Eddie Peng), l'intrépid capità de la unitat de francotiradors de la guerrilla. Tenint en compte la serenitat i la intel·ligència de Lan,

Blackie la recluta perquè s'uneixi a la guerrilla. Lan estableix un punt de trobada secreta a la ciutat per la guerrilla i planeja cautelosament el rescat dels artistes de la ciutat sota la controladora mirada dels militars japonesos. Preocupada per la seguretat de la seva filla, la mare de Lan s'ofereix com a voluntària per ocupar el lloc de Lan com a missatgera, però només aconsegueix ser arrestada durant la missió. Per salvar la seva mare, Lan es veu obligada a recórrer a Wing, que ara treballa per als japonesos.

Des “Summer Snow”, “The postmodern life of my aunt” i “The Way We Are” fins a “A Simple Life” i “The Golden Era”, Ann Hui sempre ha destacat per fer pel·lícules que retraten a les dones. Cadascuna de les seves pel·lícules ha rebut elogis i aclamacions de tot el món i ella ha ajudat a innombrables actrius a arribar a l'escenari dels premis. La seva última pel·lícula, *Our Time Will Come*, està basada en personatges i successos reals basats en les pàgines de la història. Cada vegada que Ann Hui fa una pel·lícula, crida l'atenció d'alguns dels millors actors per al càsting, i aquesta pel·lícula no és una excepció. A més de l'emblemàtica actriu guardonada Zhou Xun, Nina Paw i Deanie Ip han obtingut dos premis a la millor actriu. Tony Leung ha guanyat el premi al millor actor dels Hong Kong Film Awards, la Hong Kong Film Critics Society i els Golden Horse Awards. La prometedora actriu Jessie Li ja té dos merescuts premis al seu haver. Actors reconeguts com Kingdom Yuen, Candy El, Leila Tong, Ray Lui, Sam Lee, Eddie Cheung i Stanley Fung també estan en l'elenc, interpretant a persones que lluiten per sobreviure a Hong Kong. Aquests grans actors fan que tots els personatges de la pel·lícula cobrin vida memorable.

1941: Hong Kong está bajo la ocupación japonesa. Durante la ocupación, que duró tres años y ocho meses, los militares japoneses saquearon casas y arrestaron a personalidades significativas del mundo de la cultura que residían en Hong Kong. La unidad de guerrilla Dongjiang anti-japonesa tiene la misión de rescatarlas y sacarlas de la ciudad asediada. La ocupación transformó Hong Kong de una ciudad próspera a una tierra estéril sin alimentos. La maestra de escuela primaria, Fang Lan (Zhou Xun) y su madre (Deanie Ip) tratan de sobrevivir en un pequeño apartamento de Wanchai. Después de que los colegios se cerraron, Lan – que recientemente rompió con Wing (Wallace Huo Chienhwa) - sin querer se ve involucrada en la misión de la guerrilla para salvar al novelista Mao Dun. Durante la misión conoce a Blackie Lau (Eddie Peng), el intrépido capitán de la unidad de francotiradores de la guerrilla. Teniendo en cuenta la serenidad y la inteligencia de Lan, Blackie la recluta para que se una a la guerrilla. Lan establece un punto de encuentro secreto en la ciudad para la guerrilla y planea cautelosamente el rescate de los artistas de la ciudad bajo la controladora mirada de los militares japoneses. Preocupada por la seguridad de su hija, la madre de Lan se ofrece como voluntaria para ocupar el lugar de Lan como mensajera, pero solo consigue ser arrestada durante la misión. Para salvar a su madre, Lan se ve obligada a recurrir a Wing, que ahora trabaja para los japoneses.

Desde Summer Snow, “The postmodern life of my aunt” y “The Way We Are” hasta “A Simple Life” y “The Golden Era”, **Ann Hui** siempre ha destacado por hacer películas que retratan a las mujeres. Cada una de sus películas ha recibido elogios y aclamaciones de todo el mundo y ella ha ayudado a innumerables actrices a llegar al escenario de los premios. Su última película, *Our Time Will Come*, está basada en personajes reales y sucesos reales basados en las páginas de la historia. Cada vez que Ann Hui hace una película, llama la atención de algunos de los mejores actores para el casting, y esta película no es una excepción. Además de la icónica actriz galardonada Zhou Xun, Nina Paw y Deanie Ip han obtenido ambos premios a la mejor actriz. Tony Leung ha ganado el premio al mejor actor de los Hong Kong Film Awards, la Hong Kong Film Critics Society y los Golden Horse Awards. La prometedora actriz Jessie Li ya tiene dos merecidos premios en su haber. Actores reconocidos como Kingdom Yuen, Candy Lo, Leila Tong, Ray Lui, Sam Lee, Eddie Cheung y Stanley Fung también están en el elenco, interpretando a personas que luchan por sobrevivir en Hong Kong. Estos grandes actores hacen que todos los personajes de la película cobren vida memorablemente.

1941. Hong Kong is under Japanese occupation. During the three-year-and-eight-month occupation, the Japanese military pillaged homes and arrested cultural figures living in Hong Kong. The anti-Japanese Dongjiang guerilla unit is tasked with rescuing these cultural figures and extracting them from the besieged city. The occupation transformed Hong Kong from a prosperous city into a barren land with no food or water. Primary school teacher, Fang Lan (Zhou Xun) and her mother (Deanie Ip) are trying to live out this difficult period in a small run-down flat in Wanchai. After the schools are shut down, Lan – who recently broke up with Wing (Wallace Huo Chienhwa) - unwittingly finds herself embroiled in the guerillas' mission to save novelist Mao Dun. In the process, she meets Blackie Lau (Eddie Peng), the intrepid sharpshooter captain of the guerillas' Urban and Firearms unit. Taking notice of Lan's calm, intelligent nature, Blackie recruits her to join the guerillas. Lan sets up a secret liaison point for the guerillas in the city, stealthily delivering intelligence and extracting artists from the city under the watchful eyes of the Japanese military. Worried for her daughter's safety, Lan's mother volunteers to take Lan's place as a courier, only to be arrested on the job. To save her mother, Lan is forced to turn to Wing, who now works for the Japanese.

*From “Summer Snow”, “The Postmodern Life of My Aunt” and “The Way We Are” to “A Simple Life” and “The Golden Era”, **Ann Hui** has always excelled in making films that portray women. Each of her film has earned accolades and acclaim from around the globe, and she has helped countless actresses land on the award stage. Her latest film – *Our Time Will Come* – is based on real characters and real incidents from the pages of history. Whenever Ann Hui makes a film, she attracts some of the best actors around for her cast, and this film is no exception. In addition to iconic award-winning actress Zhou Xun, Nina Paw and Deanie Ip each hold two best actress awards. Tony Leung has won the best actor prize from the Hong Kong Film Awards, the Hong Kong Film Critics Society and the Golden Horse Awards. Up-and-coming actress Jessie Li already has two Hong Kong Film Awards under her belt. Even singer-songwriter Ivana Wong is a two-time Hong*

Kong Film Award-winnng actress. Seasoned actors such as Kingdom Yuen, Candy Lo, Leila Tong, Ray Lui, Sam Lee, Eddie Cheung and Stanley Fung are also in the cast, playing everyday people fighting to survive in wartorn Hong Kong. These great actors make every character in the film memorably come alive.

Hong Kong | Hong Kong | Hong Kong

Paradox ASIAN CINERAMA (OUT OF COMPETITION)

Dir: Wilson Yip | 2017 | 101' | Action, Drama, Police

El policia de Hong Kong, Lee (Louise Koo) busca la seva filla, Chi (Hanna Chan), que està desapareguda a Tailàndia. L'oficial de la policia xinesa tailandesa Chui Kit (Wu Yue) autoritza a Lee que s'uneixi a la investigació, sense tenir idea de que aquest utilitzarà els mitjans de comunicació per buscar pistes. Un breu vídeo en què es va gravar accidentalment el segrest de Chi es publica al web de la policia, però després s'elimina. Chui Kit i el seu company Tak (Tony Jaa) rastreuen la persona que va gravar el vídeo, però la prova es destrueix abans que puguin detenir al seu autor. Així, la parella comença a buscar el culpable. A mesura que s'acosten a la veritat, s'adonen que el cas és més complicat del que esperaven i que el responsable del crim no és algú amb qui puguin bregar.

Wilson Yip Wai-Shun va néixer a Hong Kong el 1964 i es va llicenciar a la Ng Yuk Secondary School. Es va incorporar a Cinema City el 1985 i va començar a treballar

com a assistent de direcció. Ha participat en més de 20 produccions cinematogràfiques durant aquest període i així va guanyar una gran experiència al cinema. Va debutar com a director el 1995 amb la primera part de la comèdia *Omnibus Horror 01:00 A.M.* La pel·lícula va ser un èxit de taquilla i va posicionar a Yip com un membre clau de la nova generació de directors de comèdia. L'any següent va dirigir “Mongkok Story”, que es va convertir en una de les tres pel·lícules més recomanades i guanyadora del premi al Millor guió en la Hong Kong Film Critics Society. La seva pel·lícula “Bullets Over Summer” (1999) també va rebre múltiples premis, incloent el d'una de les pel·lícules més recomanades de la Hong Kong Film Critics Society i Millor guió, així com el premi especial del jurat al Festival de cinema de Changchun. “IP Man” (2008) va ser un èxit a Hong Kong ia la Xina continental així com també va guanyar el premi a la millor pel·lícula en la 28 edició dels Hong Kong Film Awards.

El policía de Hong Kong, Lee (Louise Koo) busca a su hija, Chi (Hanna Chan), que está desaparecida en Tailandia. El oficial de la policía china tailandesa Chui Kit (Wu Yue) autoriza a Lee que se una a la investigación, sin tener idea de que éste va a utilizar los medios de comunicación para buscar pistas. Un breve vídeo en el que se grabó accidentalmente el secuestro de Chi se publica en la web de la policía, pero luego se elimina. Chui Kit y su compañero Tak (Tony Jaa) rastrean a la persona que grabó el vídeo, pero la prueba se destruye antes de que puedan detener a su autor. Así, la pareja comienza a buscar al culpable. A medida que se acercan a la verdad, se dan cuenta de que el caso es más complicado de lo que esperaban y de que el responsable del crimen no es alguien con quien puedan lidiar.

Wilson Yip Wai-Shun nació en Hong Kong en 1964 y se licenció en la Ng Yuk Secondary School. Se incorporó a Cinema City en 1985 y empezó a trabajar como asistente de dirección. Ha participado en más de 20 producciones cinematográficas durante ese período y así ganó una gran experiencia en el cine. Debutó como director en 1995 con la primera parte de la comedia *Omnibus Horror 01:00 A.M.* La película fue un éxito de taquilla y posicionó a Yip como un miembro clave de la nueva generación de directores de comedia. Al año siguiente dirigió “Mongkok Story”, que se convirtió en una de las tres películas más recomendadas y ganadora del premio al mejor guión en la Hong Kong Film Critics Society. Su película “Bullets Over Summer” (1999) también recibió múltiples premios, incluyendo el de una de las películas más recomendadas de la Hong Kong Film Critics Society y Mejor guión, así como el premio especial del jurado en el Festival de cine de Changchun. “IP Man” (2008) fue un éxito en Hong Kong y en la China continental así como también ganó el premio a la mejor película en la 28 edición de los Hong Kong Film Awards.

Hong Kong cop Lee (Louise Koo) goes on a search in Thailand for his missing daughter Chi (Hanna Chan). Thai Chinese police officer Chui Kit (Wu Yue) lets Lee join the investigation, having no idea that Lee is going to use the mass media to hunt for clues. A short clip which accidentally filmed Chi's capture is uploaded to the police website, but

subsequently deleted. Chui Kit and colleague Tak (Tony Jaa) tracks down the clip owner, but the evidence is destroyed before they can stop it. The duo begins tracking down the culprit. As they get closer to the truth, they realize that the case is more complicated than they expected, and the mastermind behind the scene is not someone they can deal with.

Wilson Yip Wai-shun was born in Hong Kong in 1964 and graduated from Ng Yuk Secondary School. He joined Cinema City in 1985 and began working as an assistant director. He participated in over 20 feature film productions during that period and obtained a wealth of experience in filmmaking. He made his directorial debut in 1995 with one part of the Omnibus Horror comedy 01:00 A.M. The film was a box office success and established Yip as a key member of the new generation of comedy directors. The next year, Yip directed Mongkok Story (1996), which became one of the three recommended films and winner of the Best Screenplay Award of the Hong Kong Film Critics Society. His work Bullets Over Summer (1999) also received multiple awards, including one of the recommend films of the Hong Kong Film Critics Society and Best Screenplay, as well as the Special Jury Prize at the Changchun Film Festival. Ip Man (2008) was a hit in both Hong Kong and Mainland China as well as won the Best Film Award at the 28th HongKong Film Awards. The sequel, Ip Man 2, was an even bigger box office success. In addition to directing, Yip had also written many scripts and hopes to develop his career in multiple directions.

Índia | India | India

Kia & Cosmos

Dir: Sudipto Roy | 2018 | 123' | Drama

La Kia és una nena autista de 15 anys que viu amb la seva mare Diya, en el sud de Calcuta, ja que el seu pare va morir fa alguns anys a causa d'un infart. Un dia Cosmos, un gat del veïnat, mor sobtadament una cosa que desperta la curiositat de la Kia per saber quina va ser la causa. La Diya intenta persuadir a la seva filla perquè obredi la mort d'en Cosmos sense èxit. Durant una investigació a la seva pròpia casa, la Kia troba unes cartes en les que figura el seu nom escrit. Eren del seu pare i la Diya havia estat ocultant la veritat a la seva filla durant tots aquests anys. El seu pare està viu i la Kia està decidida a buscar-lo. Així que es disposa a superar tots els obstacles per desvetllar el misteri que hi ha darrera de la desaparició del seu pare. Una direcció postal és tot el que té. Per què les va deixar el seu pare? Trobarà al seu pare?

Sudipto Roy és un escriptor i director indi que, durant més d'una dècada, va treballar com a periodista especialitzat en viatges internacionals. Pren les ciutats més famoses i pintoresques del món com muses. La seva gran passió és crear històries i pel·lícules. Compte amb dos curts de gran èxit i una experiència envejable en el treball amb veterans del cinema indi. "Kia & Cosmos" és el seu primer llargmetratge.

Kia es una niña autista de 15 años que vive con su madre Diya, en el sur de Calcuta, puesto que su padre falleció hace algunos años a causa de un infarto. Un día, Cosmos, un gato del vecindario, fallece repentinamente algo que despierta la curiosidad de Kia por saber cuál fue la causa. Diya intenta persuadir a su hija para que olvide la muerte de Cosmos sin éxito. Durante una investigación en su propia casa, Kia encuentra unas cartas en las que figura su nombre escrito. Eran de su padre y Diya había ocultado la verdad a su hija durante todos estos años. Su padre está vivo y Kia está decidida a buscarlo. Así que se dispone a superar todos los obstáculos para desvelar el misterio detrás de la desaparición de su padre. Una dirección postal es todo lo que tiene. ¿Por qué los dejó su padre? ¿Encontrará a su padre?

Sudipto Roy es un escritor y director indio que, durante más de una década, trabajó como periodista especializado en viajes internacionales. Toma las ciudades más famosas y pintorescas del mundo como musas. Su gran pasión es crear historias y películas. Cuenta con dos cortos de gran éxito y una experiencia envidiable en el trabajo con veteranos del cine indio. “Kia & Cosmos” es su primer largometraje.

Kia is a 15-years old girl diagnosed with autism and who lives with her mother Diya, in South Kolkata, since her father passed away a couple of years back succumbing to a massive heart attack. One day, Cosmos, a neighbourhood cat, suddenly dies awakening Kia's curiosity of investigating the cause. Diya coaxes unsuccessfully her daughter to forget the death of Cosmos. In one of the investigative ventures in her own house, she chances upon a few letters with her name written on them. They were from her father and Diya had concealed the truth from her daughter for all these years. Her father was alive and Kia was decided to look for him. Kia tackles every hurdle to find her way to her father. A postal address was all that she had. Why did her father leave them? Will she reach her father?

Sudipto Roy is an Indian writer and director. Having worked as an International Travel Journalist, with a career that spans across a decade and the world's most celebrated and quaint cities turning muse his heart lies in story-telling and films. With the keen ear of a guitarist, two very well received short films under his belt and an enviable experience in working with veterans of Indian Cinema, "Kia & Cosmos" is his first feature film.

Índia | India | India

Side A & Side B

Dir: Rahat Kazmi | 2018 | 115' | Adventure, Drama

Una comèdia sobre Caixmir? Segurament no. Bé, no del tot. L'última pel·lícula del director i co-escritor Rahat Kazmi és un drama fascinant, captivador i commovedor sobre créixer en una zona de conflicte. Entre bombes i bales, un grup d'amics de la universitat estan tractant de treure el màxim profit a les seves vides però necessiten un respir... com qualsevol en aquesta situació. Partint d'un grup intrèpid de quatre amics (seguint l'estil de *Inbetweeners*), als quals uneix l'amor pel cinema, compren pel·lícules de VHS Bollywood, però quan apareix la prohibició de la TV i d'algunes pel·lícules (com va passar el 1994), els quatre amics no es donen per vençuts. El que passa llavors resulta divertit, totalment creïble i molt entretingut. Acaba, potser, en circumstàncies més tenses. Però, com va dir Kazmi en la presentació de *Mantostaan* al festival de l'any passat "és un lloc bonic amb gent intel·ligent, culta i educada. Mereixen el millor. I aquesta pel·lícula és una carta d'amor per a la gent de Caixmir. Afectarà a molta gent."

Rahat Kazmi és un director internacionalment aclamat, conegut per les seves pel·lícules de difícil interpretació com *Mantostaan* i *Identity Card*. Rahat ha guanyat diversos premis internacionals per les sevess pel·lícules, incloent el de Millor director al London Asian Film Festival de 2017 per *Mantostaan*, Millor director i Millor pel·lícula al Festival de Cinema Global de Sant Francesc el 2014. Algunes escenes de la pel·lícula *Identity Card* van ser presentades al Parlament Europeu com a referència en el debat sobre el conflicte del Caixmir.

¿Una comedia sobre Cachemira? Seguramente no. Bueno, no del todo. La última película del director y co-escritor Rahat Kazmi es un drama fascinante, cautivador y conmovedor sobre crecer en una zona de conflicto. Entre bombas y balas, un grupo de amigos de la universidad están tratando de sacar el máximo provecho a sus vidas pero necesitan un respiro... como cualquiera en esa situación. Partiendo de un grupo intrépido de cuatro amigos (siguiendo el estilo de *Inbetweeners*), a los que une el amor por el cine, compran películas de VHS Bollywood, pero cuando aparece la prohibición de la TV y de algunas películas (como ocurrió en 1994), los cuatro amigos no se dan por vencidos. Lo que sucede entonces resulta divertido, totalmente creíble y muy entretenido. Termina, quizás,

en circunstancias más tensas. Pero, como dijo Kazmi en la presentación de *Mantostaan* en el festival del año pasado “es un lugar hermoso con gente inteligente, culta y educada. Merecen lo mejor. Y esta película es una carta de amor para la gente de Cachemira, Afectará a mucha gente”.

Rahat Kazmi es un director internacionalmente aclamado, conocido por sus películas de difícil interpretación como *Mantostaan* y *Identity Card*. Rahat ha ganado varios premios internacionales por sus películas, incluyendo el de Mejor director en el London Asian Film Festival de 2017 por *Mantostaan*, Mejor director y Mejor película en El Festival de Cine Global de San Francisco en 2014. Algunas escenas de la película *Identity Card* fueron presentadas en el Parlamento Europeo como referencia en el debate sobre el conflicto de Cachemira.

A comedy about Kashmir? Probably not. Well, not at all. The latest film by director and co-writer Rahat Kazmi is a delightful, charming and poignant drama about growing up in a conflict zone. Between the bombs and the bullets, a group of college friends are trying to get the most out of their lives but they need their downtime... like anyone in that situation. Focusing on an intrepid group of four friends (following the style of "Inbetweeners"), are bond by the love of cinema, they get together to buy VHS Bollywood movies but when the prohibition of TV and movies appears (as happened in 1994), the four friends are not to be defeated. What happens then is fun, totally believable and very entertaining. It ends perhaps on a more tense posture. But as Kazmi said at Mantostaan's presentation at last year's festival, "it's a beautiful place with intelligent, cultured and educated people. They

deserve the best. And this movie is a love letter for the people of Kashmir, and one that will touch a lot of people".

Rahat Kazmi is an internationally acclaimed director known for his hard hitting films like *Mantostaan* and *Identity Card*. **Rahat** has won many international awards for his film including Best Director at London Asian Film Festival 2017 for *Mantostaan*, Best Director and Best film at San Francisco Global Movie Festival 2014 and also **Rahat's** feature *Identity Card*'s scenes were shown at European Parliament as a reference for debate on Kashmir conflict.

Indonèsia | Indonesia | *Indonesia*

Lima

Dir: Harvan Agustriansyah, Lola Amaria, Adriyanto Dewo, Tika Pramesti, Shalahuddin Siregar, Agha Fahriansyah | 2018 | 110' | Drama

Fara, Aryo i Adi acaben d'acomiadar a la seva mare, Maryam, després d'una discussió sobre el funeral de la difunta entre els tres fills, recordant que aquesta era musulmana. Tot i que el conflicte sembla tenir solució, hi ha alguns problemes que no. Fara, que és un entrenador de natació, sempre escull als atletes que es destinen per a l'entrenament nacional. No obstant això, no pot fer-ho sense veure obligat a respondre als desafiaments de l'amo del club. Tot i que els seus alumnes mai van qüestionar el color de la seva pell, Adi, que sovint és assetjat pels seus companys de classe, presencia un esdeveniment inhumà. Aryo, per la seva banda, ha de liderar el tema de l'herència per ser el primogènit i Jjah es veu obligat a tornar a casa per exigir que es faci justícia.

Harvan Agustriansyah es va llicenciar a l'Institut d'Arts de Jakarta i va fer el seu debut el 2006 amb el curtmetratge titulat "Sepeda", quel va ser nominat com a millor curt d'Indonèsia al Festival de Cinema de 2007 i elegit com el Millor Curtmetratge de Ficció al Festival de Cinema ITB de Ganesha 2008. Va participar en la pel·lícula de terror Hi5teria: cinc històries de cinc directors, que es va projectar al Festival Coreà l'Puncheon de 2012. En 2016, va escriure, va dirigir i va produir "Pangreh", que va ser nominada en més de 30 festivals de cinema a nivell local i internacional. A l'any següent va rebre el premi al millor curtmetratge en el 4t Festival Internacional de Curtmetratges de Chennai (Índia), al Festival de Curtmetratges Internacionals Shared View (Romania) i al Festival de Cinema de Pau d'Àsia 2017 (Islamabad, Pakistan).

Fara, Aryo y Adi acaban de despedir a su madre, Maryam, tras una discusión sobre el funeral de la difunta entre los tres hijos, recordando que ésta era musulmana. Aunque el conflicto parece tener solución, hay algunos problemas que no. Fara, que es un entrenador de natación, siempre escoge a los atletas que se destinan para el entrenamiento nacional. Sin embargo, no puede hacerlo sin verse obligado a responder a los desafíos del dueño del club. A pesar de que sus alumnos nunca cuestionaron el color de su piel, Adi, que a menudo es acosado por sus compañeros de clase, presencia un evento inhumano. Aryo, por su parte, debe liderar el tema de la herencia por ser el primogénito y Jjah se ve obligado a regresar a casa para exigir que se haga justicia.

Harvan Agustriansyah se licenció en el Instituto de Artes de Yakarta e hizo su debut en 2006 con el cortometraje titulado "Sepeda", que fue nominado como mejor corto de Indonesia en el Festival de Cine de 2007 y elegido como el Mejor Cortometraje de Ficción en el Festival de Cine ITB de Ganesha 2008. Participó en la película de terror Hi5teria: cinco historias de cinco directores, que se proyectó en el Festival Coreano del Puncheon de 2012. En 2016, escribió, dirigió y produjo "Pangreh", que fue nominada en más de 30 festivales de cine a nivel local e internacional. Al año siguiente recibió el premio al mejor cortometraje en el 4º Festival Internacional de Cortometrajes de Chennai (India), en el Festival de Cortometrajes Internacionales Shared View (Rumania) y en el Festival de Cine de Paz de Asia 2017 (Islamabad, Pakistán).

Fara, Aryo and Adi recently lost their mother, Maryam. How Maryam was buried provoked a debate among her three kids since Maryam is a Muslim. Although it seems that the conflict has been solved, there are some things that are still a problem. Fara, who is a swimming coach, always chooses which athletes should be sent to the national trainings. However, he cannot do it without facing the challenges from the club owner. Despite the students never questioned him because of his skin color, Adi, who is usually harassed by his classmates, sees an inhuman event. Aryo, must deal with the inheritance issues since he is the firstborn and Jjah is obligated to come back home to require justice.

Harvan Agustriansyah graduated from the Arts Institute of Jakarta and he did his debut in 2006 with the short film “Sepeda” which was nominated as Best Short Indonesian Film in the Film Festival of 2007 and elected as Best Fiction Short Film in the Film ITB Festival of Ganesha 2008. He participated in the horror film Hi5teria: five stories of five directors, which was projected in the Korean Festival of Puncheon of 2012. In 2016, he wrote, directed and produced “Pangreh”, which was nominated in more than 30 cinema festivals locally and internationally. The next year he got Best Short Film Award at the 4th International Festival of Short Films of Chennai (India), in the International Shared View Short Film Festival (Romania) and in the Peace Film Festival of Asia 2017 (Islamabad, Pakistan).

Iran | Irán | Iran

Appendix

Dir: Hossein Namazi | 2017 | 82' | Drama

Resa porta a Zari, la seva esposa, a l'hospital, on li diagnostiquen apendicitis, per aquest motiu ha de ser operada. Però, degut a que Zari no té asegurança mèdica, Resa li demana a una amiga de la seva esposa, Leila, poder utilitzar la seva cartilla mèdica. Així doncs, Leila es fa passar per l'esposa de Resa, i aquí comença una sèrie de tensions a l'hospital.

Hossein Namazi és director i guionista. Va començar a elaborar pel·lícules amb només 13 anys a la Societat del Cinema Juvenil, rondant un curtmetratge. Ha rodat diversos curtmetratges com “Mitjanit”, “El camerino”, “Déu que està a prop”, “Amb el color de

l'aigua” i “La núvia guanyadora”. “Apendicitis”, el seu primer llargmetratge, li ha fet mereixedor del premi al millor guió al Festival Internacional de Cinema de Montreal 2018. Reza lleva a Zari, su esposa, al hospital, donde le diagnostican apendicitis, por lo que debe ser operada. Debido a que Zari carece de seguro médico, Reza le pide a una amiga de su esposa, Leila, poder usar su cartilla médica. Así pues, Leila se hace pasar por la esposa de Reza, y ahí comienza una serie de tensiones en el hospital.

Hossein Namazi es director y guionista. Comenzó a elaborar películas con sólo 13 años en la Sociedad del Cine Juvenil, rondando un cortometraje. Ha rodado varios cortometrajes como “Medianoche”, “El camerino”, “Dios que está cerca”, “Con el color del agua” y “La novia ganadora”. “Apendicitis”, su primer largometraje, le ha hecho merecedor del premio al mejor guion en el Festival Internacional de Cine de Montreal 2018.

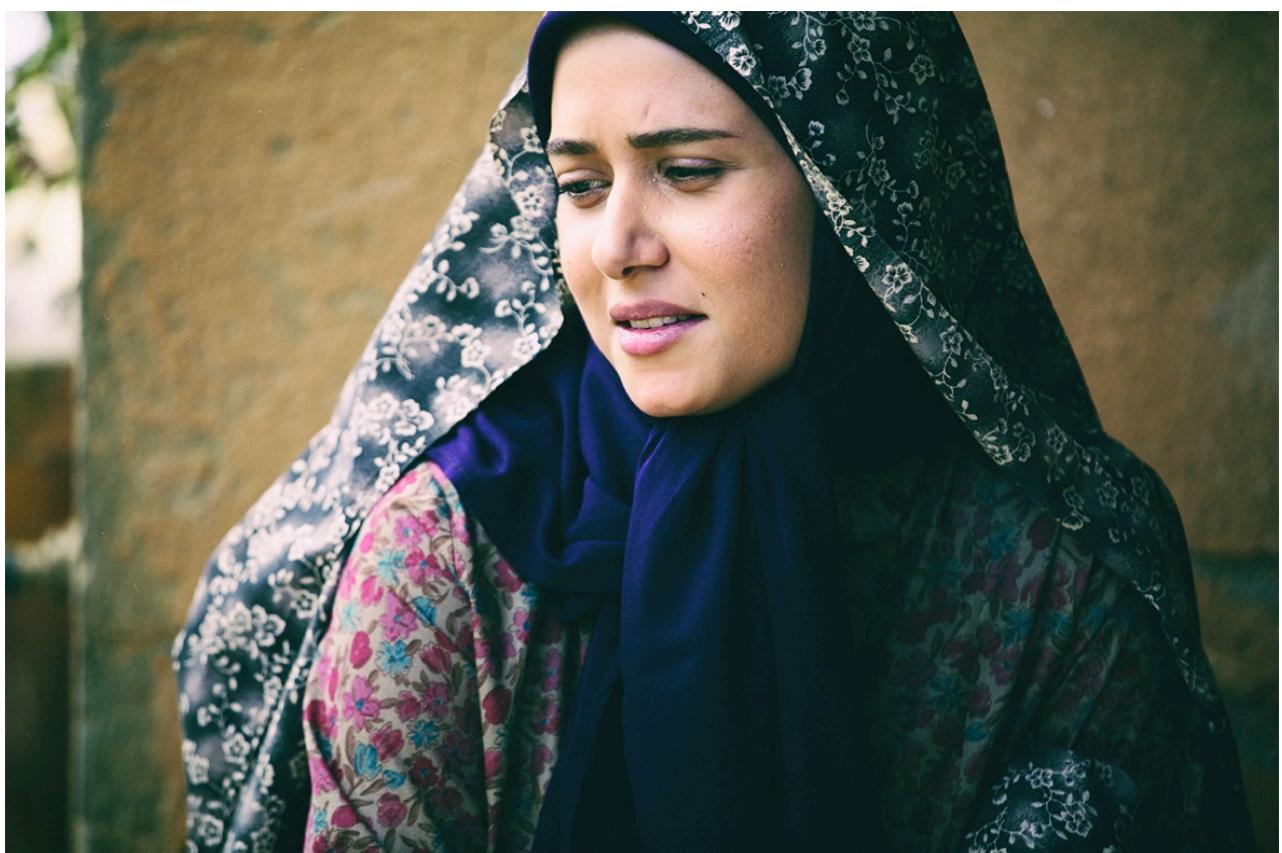
Reza takes his wife Zari to the hospital, where she is diagnosed with appendicitis, so she must be operated. Due to Zari lacks health insurance, Reza asks a friend of his wife, Leila, to use his medical card. So, Leila pretends to be Reza's wife and there begin several tensions in the hospital.

Hossein Namazi is a director and screenwriter. He started making films with only 13 years in the Youth Film Society, hanging around a short film. He has shot several short films such as "Midnight", "The dressing room", "God who is close", "With the color of water" and "The winning bride". "Appendicitis", his first feature film, has won the best script award at the Montreal International Film Festival 2018.

Iran | Irán | Iran

Villa Dwellers

Dir: Monir Gheydi | 2017 | 100' | Drama

Durant la guerra d'Iran i Iraq, moltes famílies de soldats iranís residien en viles residencials properes al front, esperant poder veure els seus familiars. Aziz i els seus néts van a les instal·lacions per tindre una oportunitat per veure el seu fill Davoud. Després de la seva arribada, els hi esperen noves aventures.

Monir Gheydi va néixer al 1972 a Shemiran, Iran. Posseeix una llicenciatura universitària gestió de cultura per part de la Universitat d'Azad. Ha treballat com anotadora de guió i més tard va treballar com assistent de director per a directors coneguts, com: Majid Majidi, Kamal Tabrizi, Ebrahim Hatami, i altres. Ha realitzat diversos curtmetratges i pel·lícules per a televisió. El seu primer debut en llargmetratge és “Villa Dwellers”.

Durante la guerra entre Irán e Iraq, muchas familias de soldados iraníes residían en villas residenciales cercanas al frente, esperando poder ver a sus familiares. Aziz y sus nietos van al complejo para así tener una oportunidad de ver a su hijo Davoud. Tras su llegada, les esperan nuevas aventuras.

Monir Gheydi nació en 1972 en Shemiran, Irán. Posee una licenciatura universitaria en gestión de cultura por parte de la Universidad de Azad. Ha trabajado como anotadora de guión y luego trabajó de asistente de director para conocidos directores, como Majid Majidi, Kamal Tabrizi, Ebrahim Hatami, y muchos más. Ha realizado varios cortometrajes y películas para la televisión. Su primer debut en el largometraje es “Villa Dwellers”.

During the Iran – Iraq war, some of the families of the Iranian soldiers stay at residential villas near the frontline waiting to see their loved ones. Aziz and her grandchildren go to the complex to get a chance to visit her son, Davoud. After her arrival, new adventures begin.

Monir Gheydi was born in 1972, in Shemiran, Iran. She holds a BA in Cultural Management from the University of Azad. She has served as script girl and then as an assistant director to many well-known directors such as Majid Majidi, Kamal Tabrizi, Ebrahim Hatami, and many others. She has made numerous short films and Tv movies. “Villa Dwellers” is her debut feature film.

Japó | Japón | Japan

Omotenashi

Dir: Jay Chern | 2018 | 95' | Drama

El terme "omotenashi" en japonès descriu la virtut de l'hospitalitat tradicional japonesa. La història en Omotenashi va començar a Mingyueguan (el Bright Moon Hotel 明月館), un hotel d'estil japonès en els suburbis de Kyoto. Però, a causa de que era vell i estava situat a una zona apartada, gairebé no hi havia cap hoste. No obstant això, el Mingyueguan, que estava travessant un moment difícil, va ser

comprat per sobre del seu valor pel propietari d'una empresa de construcció de Taipei. Charles, un vell amic de l'anterior amo de Mingyueguan, envia al seu fill Jacky a Kyoto per supervisar el projecte de rehabilitació de l'Hotel. Aquest, però, només vol aprofitar l'oportunitat per tornar amb la seva ex-núvia, Naoko i, així, trobar una manera de vendre en secret l'hotel ja que només té pèrdues. Quan Jacky arriba a l'hotel, s'assabenta que a més de l'hoteler, Mitsuko i la seva única filla, Rika, un noi otaku, Bohao de Taiwan també hi treballa a canvi d'allotjament. Jacky es reuneix amb Naoko, però l'únic que aconsegueix és descobrir que l'ex-núvia que no pot oblidar es va a casar. Per demostrar a Naoko que l'ha superat, Jacky li proposa el Mingyueguan per celebrar el casament dels somni de Naoko. En aquest moment,

la mare de Bo-Hao, Tiffany i Charles també viatgen al Japó. A l'assabentar-se de la proposta de reforma de Jacky, tots s'entusiasmen i donen suport a la idea. Només Rika, que no es portava bé amb Jacky des d'un principi, pensa que hi ha alguna cosa oculta i sospita que té altres plans. L'hoteler Mitsuko suggereix que els tres haurien d'aprendre el tradicional japonès "omotenashi" de l'erudit Kimura Sensei. Així els hostes es sentiran com a casa. Aprendran sobre les bases de la cultura japonesa. Com poden Jacky i Rika salvar el Mingyueguan? Podran trobar la similitud dins de les diferències culturals?

El 2006, Jay Chern va obtenir el *summa cum laude* en cinema, a la Universitat de Texas (Arlington). El 2007, va tornar a Taipei per tornar a retrobar-se amb una cultura que creia haver oblidat durant molt de temps. A continuació va fer el Màster en direcció de cinema a la Universitat Nacional de Taipei. Ha dirigit diverses

pel·lícules premiades i és vàlid no només com a director, sinó també com a cineasta, director d'il·luminació, editor i com a assistent de direcció. En 2011-2012, va dirigir i va rodar el curt *Thief*, amb el qual va guanyar el premi al Millor Curtmetratge en els Premis Golden Horse, Millor Director en els Premis Golden Bell i el Millor Curt Asiàtic al Festival de Curtmetratges de Tòquio. En 2014 va escriure, va dirigir i va rodar el seu llargmetratge, *Dawn / Spring*, que va ser nominat per a sis premis Golden Bell. *Omotenashi* és el seu últim treball, premiada a la 15 edició dels premis HAF a Hong Kong.

El término "omotenashi" en japonés describe la virtud de la hospitalidad tradicional japonesa. La historia en Omotenashi comenzó en Mingyueguan (el Bright Moon Hotel 明月館), un hotel de estilo japonés en los suburbios de Kyoto. Pero, debido a que era viejo y estaba situado en una zona apartada, casi no había ningún huésped. Sin embargo, el Mingyueguan, que estaba atravesando un momento difícil, fue comprado por encima de su valor por el dueño de una empresa de construcción de Taipei. Charles, un viejo amigo del anterior dueño de Mingyueguan, envía a su hijo Jacky a Kyoto para supervisar el proyecto de rehabilitación del Hotel. Este, no obstante, sólo quiere aprovechar la oportunidad para volver junto con su ex-novia, Naoko y, así, encontrar una manera de vender en secreto el hotel ya que sólo tiene pérdidas. Cuando Jacky llega al hotel, se entera de que además del hotelero, Mitsuko y su única hija, Rika, un chico otaku, Bohao de Taiwán también trabaja allí a cambio de alojamiento. Jacky se reúne con Naoko, pero lo único que consigue es descubrir que la ex-novia que no puede olvidar se va a casar. Para demostrar a Naoko que lo ha superado, Jacky le propone el Mingyueguan para celebrar la boda de ensueño de Naoko. En ese momento, la madre de Bo-Hao, Tiffany y Charles también viajan a Japón. Al enterarse de la propuesta de reforma de Jacky, todos se entusiasman y apoyan la idea. Sólo Rika, que no se llevaba bien con Jacky desde un principio, piensa que hay algo oculto y sospecha que tiene otros planes. El hotelero Mitsuko sugiere que los tres deberían aprender el tradicional japonés "omotenashi" del erudito Kimura Sensei. Así los huéspedes se sentirán como en casa. Aprenderán acerca de las bases de la cultura japonesa. ¿Cómo pueden Jacky y Rika salvar el Mingyueguan? ¿Podrán encontrar la similitud dentro de las diferencias culturales?

En 2006, **Jay Chern** obtuvo el *summa cum laude* en cine, en la Universidad de Texas (Arlington). En 2007, regresó a Taipei para volver a reencontrarse con una cultura que creía haber olvidado durante mucho tiempo. A continuación hizo el Master en dirección de cine en la Universidad Nacional de Taipei. Ha dirigido varias películas premiadas y es válido no sólo como director, sino también como cineasta, director de iluminación, editor y como asistente de dirección. En 2011-2012, dirigió y rodó el corto *Thief*, con el que ganó el premio al Mejor Cortometraje en los Premios Golden Horse, Mejor Director en los Premios Golden Bell y el Mejor Corto Asiático en el Festival de Cortometrajes de Tokio. En 2014 escribió, dirigió y rodó su largometraje, *Dawn/Spring*, que fue nominado para seis premios Golden Bell. *Omotenashi* es su último trabajo, premiada en la 15 edición de los premios HAF en Hong Kong.

The term “omotenashi” in Japanese describes the virtue of traditional Japanese hospitality. The story in Omotenashi began in Mingyueguan (The Bright Moon Hotel 明月館) was a Japanese-style hotel in the suburbs of Kyoto. But because it was old and located in a remote area, there were hardly any guests. At this moment, however, the Mingyueguan, which was having a hard time even surviving, was bought up by a construction company owner in Taipei: Charles. Charles, an old friend of the previous owner of Mingyueguan, sends his son: Jacky to Kyoto to supervise the renovation project for the hotel. Jacky, though, just wants to take the opportunity to get back together with his ex-girlfriend: Naoko and to find a way to secretly sell the money-losing hotel. When Jacky arrives at the hotel, he finds out that besides the innkeeper: Mitsuko and her only daughter: Rika, an otaku boy: Bohao from Taiwan also works here in exchange for accommodation. Keeping it secret from others, Jacky meets Naoko, only to find out the ex-girlfriend he can't get over is going to get married. To let Naoko see his growth, Jacky whimsically proposes to change Mingyueguan into a wedding venue to hold Naoko's dream wedding. At that moment, Charles and Bo-hao's mother: Tiffany also come to Japan separately. Upon hearing about Jacky's renovation proposal, they all become excited and support the idea. Only Rika, who didn't get along well with Jacky from the beginning, thinks there is something fishy and suspects that he has other purposes. The innkeeper Mitsuko suggests that the three of them go learn the traditional Japanese “omotenashi” from the learned Kimura sensei. Since they can only provide service that make the guests feel at home, they should learn about the Japanese culture from the foundations. How can Jacky and Rika both save the Mingyueguan? Or can they see the similarity within the cultural differences?

In 2006, Jay Chern graduated summa cum laude from the film program at the University of Texas at Arlington. In 2007, he returned to Taipei to become reacquainted with a culture he had long forgotten. He was accepted to the directing program at Taipei National University of the Arts, Graduate School of Filmmaking. In Taiwan, he has crewed on many award-winning films and is proficient not only as a director, but also as a cinematographer, lighting director, editor and assistant director. In 2011-2012 he directed and shot his thesis short Thief, which won Best Short Film at Golden Horse Awards, Best Director at Golden Bell Awards, Best Asian Short at Tokyo's Short Shorts Film Festival. In 2014 he wrote, directed and shot his first 90 min feature Dawn/Spring, which was nominated for Six Golden Bell Awards. Omotenashi is his latest feature work, which won the award at 15th Hong Kong HAF 2017.

Japó | Japón | Japan

The Tokyo Night Sky is Always the Densest Shade of Blue ASIAN CINERAMA (OUT OF COMPETITION)

Dir: Ishii Yuya | 2017 | 108' | Drama

“Enamorar-se d’algú és com matar-l’hi poc a poc”, diu la distant Mika, una infermera (i ocasionalment cambrera a un “bar de noies” japonès), que no pot deixar de obsessionar-se amb la mort. Però, la seva mentalitat cínica atrau a en Shinji, un tímid obrer de la construcció, que troba intrigant la enigmàtica personalitat de la Mika. A mida que els dos passegen pels bulliciosos barris de Tokio coneixent-se entre si, les seves peculiaritats es fan més visibles. La Mika té por al abandonament i segueix destrossada per la inexplicable mort de la seva mare, mentre els sentiments d’en Shinji són una barreja d’inèrcia i temor, que persisteixen quan varies persones arran la mort sobtada de varies personnes properes. A vegades surrealista i altres vegades un retrat de l’insípid de la vida quotidiana, la pel·lícula emfatitza la fragilitat de la existència humana. Més que això, la pel·lícula subratlla els salts de fe que implica obrir-se a altres persones i per què les recompenses superen amb escreix els perills.

Ishii Yuya, nascut al 1983 en la Prefectura de Saitama, va estudiar a la Universitat de les Arts d’Osaka, on la seva pel·lícula per obtenir la llicenciatura “Bare-assed Japan” (2005) va

guanyar el Gran Premi al Festival de Cinema de Pia 2007. Al 2008, quatre de les seves pel·lícules independents

van ser projectades en els festivals de cinema de Rotterdam i Hong Kong, mentre que en els Asian Film

Awards va guanyat el primer premi Edward Yang New Talent Award. Sawako Decides, el seu primer llargmetratge comercial, va ser realitzat al 2009 amb una beca de la PFF i estrenat als cinemes al 2010. Escollit pel Fòrum del Festival Internacional de Cinema de Berlín, va guanyar el premi a la millor pel·lícula en la Festival de Cinema de Fantasia de Montreal, i el va convertir en el més jove en rebre la Cinta Blava al Millor Director, atorgat per crítics de cinema dels diaris esportius de Tokio. “The Great Passage” (2013) va guanyar els Premis de la Acadèmia Japonesa a la Millor Pel·lícula i al Millor Director, i va ser candidatura oficial japonesa a la Millor Pel·lícula en Llengua Estrangera en els Premis de l’Acadèmia

dels Estats Units. "The Vancouver Asahi" (2014) va guanyar el Premi del Públic al Festival Internacional de Cinema de Vancouver.

"Enamorarse de alguien es como matarlo poco a poco", dice la distante Mika, una enfermera (y ocasionalmente camarera en un "bar de chicas" japonés), que no puede dejar de obsesionarse con la muerte. Sin embargo, su mentalidad cínica atrae a Shinji, un tímido obrero de la construcción, que encuentra intrigante la enigmática personalidad de Mika. A medida que los dos pasean por los bulliciosos barrios de Tokio conociéndose entre sí, sus peculiaridades se hacen más visibles. Mika tiene miedo al abandono y sigue desgarrada por la inexplicable muerte de su madre, mientras los sentimientos de Shinji son una mezcla de inercia y temor, que persisten cuando varias personas a raíz de la muerte repentina de varias personas cercanas. A veces surrealista y otras veces un retrato de lo insípido de la vida cotidiana, la película enfatiza la fragilidad de la existencia humana. Más que eso, la película subraya los saltos de fe que implica abrirse a otras personas y por qué las recompensas superan con creces los riesgos.

Ishii Yuya, nacido en 1983 en la Prefectura de Saitama, estudió en la Universidad de las Artes de Osaka, donde su película para obtener la licenciatura "Bare-assed Japan" (2005) ganó el Gran Premio en el Festival de Cine de Pia 2007. En 2008, cuatro de sus películas independientes fueron proyectadas en los festivales de cine de Rotterdam y Hong Kong, mientras que en los Asian Film Awards ganó el primer premio Edward Yang New Talent Award. *Sawako Decides*, su primer largometraje comercial, fue realizado en 2009 con una beca de la PFF y estrenado en cines en 2010. Elegido para el Foro del Festival Internacional de Cine de Berlín, ganó el premio a la mejor película en el Festival de Cine de Fantasía de Montreal, y lo convirtió en el más joven en recibir la Cinta Azul al Mejor Director, otorgado por críticos de cine de los periódicos deportivos de Tokio. "The Great Passage" (2013) ganó los Premios de la Academia Japonesa a la Mejor Película y al Mejor Director, y fue la candidatura oficial japonesa a la Mejor Película en Lengua Extranjera en los Premios de la Academia de Estados Unidos. "The Vancouver Asahi" (2014) ganó el Premio del Público en el Festival Internacional de Cine de Vancouver.

"Falling in love with someone is like killing them very softly," says aloof Mika, a nurse (and occasional waitress at a Japanese "girlie bar") who can't seem to stop obsessing about dying. Her cynical mindset nevertheless appeals to moody Shinji, a shy construction worker who is also hot and cold on romance but finds Mika's enigmatic personality intriguing. As the pair stroll around Tokyo's bustling neighborhoods getting to know one another, their quirks come into sharper focus. Mika has a fear of abandonment and is still devastated by the unexplained death of her mother, while Shinji is plagued by feelings of inertia and dread, which persist after several people close to him suddenly die. At certain times surreal and other times a portrayal of the insipidness of daily life, the film emphasizes the fragility of the existence. More than that, the film underscores the leaps of faith involved with opening up to other people and why the rewards far outweigh the risks.

Ishii Yuya born in 1983 in Saitama Prefecture, he attended Osaka University of the Arts, where his graduation film “Bare-assed Japan” (2005) won the Grand Prize at the 2007 Pia Film Festival. In 2008 four of his independent films received special screenings at the Rotterdam and Hong Kong Film Festivals, while at the Asian Film Awards he won the first Edward Yang New Talent Award. Sawako Decides, his first commercial feature, was made in 2009 with a PFF Scholarship and released in theaters in 2010. Chosen for the Berlin International Film Festival Forum, it won Best Feature Film at the Fantasia Film Festival in Montreal, and made him the youngest ever recipient of the Blue Ribbon for Best Director, awarded by movie critics of Tokyo’s sports newspapers. “The Great Passage” (2013) won the Awards of the Japanese Academy for Best Picture and Best Director, and was the official Japanese submission for Best Foreign-language Film at the U.S. Academy Awards. “The Vancouver Asahi” (2014) won the Audience Award at the Vancouver International Film Festival.

Macau | Macao | Macao

Sisterhood

Dir: Tracy Choi | 2017 | 97' | Drama

A la dècada dels 90, Sei troba una feina en un saló de massatges a Macau i es fa amiga de Ling, una dona gran que és mare soltera. La vigília del lliurament de Macau a la Xina, tenen una baralla que divideix el seu camí: Sei es muda a Taiwan per casar-se amb un propietari d'una casa d'hostes mentre Ling es queda a Macau amb el seu fill petit. Quinze anys després, als seus trenta anys Sei s'assabenta que Ling va morir. Decideix tornar a Macao per revisar el seu passat en un Macau familiar però molt diferent.

Tracy Choi va estudiar cinema a la Universitat Shih Hsin de Taiwan. El 2012, el seu curtmetratge, "I'm Here", va guanyar el premi del jurat al Festival Internacional de Cinema i Vídeo de Macau.

En la década de los 90, Sei encuentra un trabajo en un salón de masajes en Macao y se hace amiga de Ling, una mujer mayor que es madre soltera. En la víspera de la entrega de Macao a China, tienen una pelea que divide su camino: Sei se muda a Taiwán para casarse con un propietario de una casa de huéspedes mientras Ling se queda en Macao con su hijo pequeño. Quince años después, a sus treinta años Sei se entera de que Ling murió. Decide regresar a Macao para revisar su pasado en un Macao familiar pero muy diferente.

Tracy Choi estudió cine en la Universidad Shih Hsin de Taiwán. En 2012, su cortometraje, "I'm Here", ganó el premio del jurado en el Festival Internacional de Cine y Video de Macao.

In the 1990s, Sei finds herself a job at a massage parlor in Macau and befriends Ling, an older woman who is a single mother. On the eve of Macau's handover to China, they have a fight which sets them on separate paths: Sei moves to Taiwan to marry a guest house owner while Ling stays in Macau with her infant son. Fifteen years later, Sei, now in her late thirties, learns that Ling has died. She decides to return to Macau to revisit her past in a familiar yet very different Macau.

Tracy Choi studied filmmaking in Taiwan's Shih Hsin University. In 2012, her documentary short, "I'm Here", won the Jury Award at the Macao International Film and Video Festival.

Nova Zelanda | Nueva Zelanda | New Zealand

Human Traces

Dir: Nic Gorman | 2017 | 87' | Drama, Thriller

"Human Traces" narra la història d'un matrimoni que s'assenta a una illa llunyana. El matrimoni està involucrat en un equip d'investigació, però els dos cònjuges es veuran sorpresos per una persona estranya, que diu ser qui no és.

Nic Gorman és un escriptor i director de Nova Zelanda, conegut per "Here Be Monsters" (2013), "Human Traces" (2017) i "All We Evered Was Everything". "Human Traces" va ser un dels seus llargmetratges de ficció, representat en el Toronto Film Festival.

"Human Traces" narra la historia de un matrimonio que se asienta en una isla lejana. El matrimonio está involucrado en un equipo de investigación, pero ambos conyuges se verán sorprendidos por un extraño, que dice ser quien no es.

Nic Gorman es un escritor y director de Nueva Zelanda, conocido por "Here Be Monsters" (2013), "Human Traces" (2017) y "All We Evered Was Everything". "Human Traces" fue uno de sus largometrajes de ficción, representado en el Toronto Film Festival.

"Human Traces" narrates the story of a husband and wife which are both involved in a research team. They are stationed in an isolated island where they will be challenged by the arrival of a strange young man, who claims to be what he really isn't.

Nic Gorman is a New Zealand writer and director, known for "Here Be Monsters" (2013), "Human Traces" (2017) and "All We Ever Wanted Was Everything". "Human Traces" is his best well – known feature debut which was presented in the Toronto Film Festival.

Singapur | Singapur | Singapore

Their Remaining Journey

Dir: John Clang | 2018 | 101' | Drama

El fantasma d'una dona morta es queda amb una família a Singapur esperant la seva reencarnació, mentre que els seus vells pares, tot i la tristesa per la seva mort, reprenen les seves vides. Una altra dona viatja a Nova York on, amb l'última carta de la seva parella per guiar-la, es submergeix en els records de la ruptura de la seva relació. I un immigrant de Singapur a Taiwan busca desesperadament una manera de parlar amb la seva dona sobre la seva malaltia i els seus remordiments.

John Clang - fins ara conegut com un dels millors fotògrafs - captura amb la seva lent principalment moments quotidians, que semblen haver estat presos de les

vides dels seus actors no professionals. El sentiment d'aïllament mostrat en les imatges, que són objecte d'observació, per a ell encaixa en un món intermedi en què els seus personatges estan atrapats. Alhora, projecta en un serè blanc i negre els contorns d'una existència terrenal en què transcendeixen el temps i l'espai, la vida i la mort.

El fantasma de una mujer muerta se queda con una familia en Singapur esperando su reencarnación, mientras que sus ancianos padres, a pesar de la tristeza por su muerte, reanudan sus vidas. Otra mujer viaja a Nueva York donde, con la última carta de su pareja para guiarla, se sumerge en los recuerdos de la ruptura de su relación. Y un inmigrante de Singapur en Taiwán busca desesperadamente una manera de hablar con su esposa sobre su enfermedad y sus remordimientos.

John Clang - hasta ahora conocido como uno de los mejores fotógrafos – captura con su lente principalmente momentos cotidianos, que parecen haber sido tomados de las vidas de sus actores no profesionales. El sentimiento de aislamiento mostrado en las imágenes,

que son objeto de observación, para él encaja en un mundo intermedio en el que sus personajes están atrapados. Al mismo tiempo, proyecta en un sereno blanco y negro los contornos de una existencia terrenal en el que trascienden el tiempo y el espacio, la vida y la muerte.

The ghost of a dead woman stays with a random family in Singapore waiting for her reincarnation, while her ageing parents, despite their sadness about her death, resume their lives. Another woman travels to New York where, with the last letter from her lover to guide her, she immerses herself in memories of their abruptly broken relationship. And a Singapore immigrant in Taiwan searches desperately for a way to tell his wife about his illness and remorse

John Clang so far best known as a photographer – he captures mainly points his lens at everyday moments, which seem to have been taken from the lives of his non-professional actors. The feeling of isolation evoked by his observing images fits in with the in-between world in which his characters are imprisoned. At the same time, he sketches in serene black-and-white the contours of an earthly existence that transcends time and space, life and death.

Tailàndia | Tailandia | Thailand

Bad Genius ASIAN CINERAMA (OUT OF COMPETITION)

Dir: Nattawut Poonpiriya | 2017 | 130' | Drama

La Lynn és una estudiant excel·lent, se l'hi acudeix la idea de fer un negoci fent trampes als exàmens després d'ajudar als seus amics, la Grace i en Pat. El negoci de la Lynn va creixent a mida que més estudiants l'hi ofereixen diners en efectiu a canvi de les respostes als exàmens. Un dia, se l'hi presenta l'oportunitat de guanyar milions quan en Pat i la Grace dissenyen un pla per que ella es faci amb el STIC, un examen internacional i estandarditzat pels estudiants que desitgin inscriure's a les universitats més importants del món i que es realitzarà en molts països a la mateixa data i hora. El pla es que la Lynn viatgi a algun país amb una zona horària avançada a la de Tailàndia i envii les respostes als seus clients. Tot i així, necessiten la ajuda de un altre geni acadèmic, i l'única persona que s'ajusta al perfil és en Bank, el rival de la Lynn en els estudis. Però ell detesta qualsevol tipus de trampes. Com es convertirà aquest geni en un estafador?

Després de llicenciar-se a la mestria de direcció d'escena, Nattawut Poonpiriya va començar com assistent de direcció en una agència de publicitat i després com director, dirigint alguns comercials de televisió durant tres anys. Més tard es va anar a Nova York per continuar la seva educació en disseny gràfic en el Pratt Institute. Nattawut va passar quatre anys a Nova York, estudiant i fent diversos curtsmetratges amb els seus amics abans de tornar a la seva casa al 2011. Va començar a treballar abans de fer el seu debut cinematogràfic amb el thriller *Countdown*. Després, la seva passió per la narració es va expandir a un àrea més comercial. Nattawut i els seus socis de Nova York van crear la seva pròpia empresa de producció, a la que van anomenar SuperUber film, i el seu objectiu era produir comercials creatius i commovedors. Els treballs de Nattawut fusionen perspectives i experiències tailandeses i novaiorqueses, aconseguint així una combinació única, que es completament actual i, al mateix temps, universal.

Lynn, una estudiante sobresaliente, se le ocurre la idea de hacer negocio haciendo trampa en los exámenes después de ayudar a sus amigos, Grace y Pat. El negocio de Lynn va creciendo a medida que más estudiantes le ofrecen dinero en efectivo a cambio de las respuestas a los exámenes. Un día, se le presenta la oportunidad de ganar millones cuando Pat y Grace diseñan un plan para que ella se haga con el STIC, un examen internacional y estandarizado para estudiantes que desean inscribirse en las universidades más importantes del mundo y que se realizará en muchos países en la misma fecha y hora. Su plan es que Lynn viaje a algún país con una zona horaria adelantada a la de Tailandia y envíe las respuestas a sus clientes. Sin embargo, necesitan la ayuda de otro genio académico, y la única persona que se ajusta al perfil es Bank, el rival de Lynn en los estudios. Pero él detesta cualquier tipo de trampas. ¿Cómo se convertirá este genio en un estafador?

Después de licenciarse en la maestría de dirección de escena, **Nattawut Poonpiriya** comenzó como asistente de dirección en una agencia de publicidad y luego como director, dirigiendo algunos comerciales de televisión durante tres años. Más tarde se fue

a Nueva York para continuar su educación en diseño gráfico en el Pratt Institute. Nattawut pasó cuatro años en Nueva York, estudiando y haciendo varios cortometrajes con sus amigos antes de regresar a su casa en 2011. Comenzó a trabajar como director de videos musicales para muchos artistas famosos de Tailandia antes de hacer su debut cinematográfico con el thriller *Countdown*. Después, su pasión por la narración se expande a un área más comercial. Nattawut y sus socios de Nueva York crearon su propia empresa de producción, a la que llamaron SuperUber film, cuyo objetivo era producir comerciales creativos y conmovedores. Los trabajos de Nattawut fusionan perspectivas y experiencias tailandesas y neoyorquinas, consiguiendo así una combinación única, que es completamente actual y, a su vez, universal.

'Lynn', a straight-A student, gets the idea for her exam-cheating business after helping her friends, 'Grace' and 'Pat'. Lynn's business skyrockets as more students offer her cold cash in exchange for exam answers. One day, Lynn is offered the opportunity to make millions when Pat and Grace devise a plan for her to take the STIC, an international standardised test for students wanting to enrol in the world's leading universities, which is taking place on the same date and time at locations worldwide. Their plan is for Lynn to fly to a country in a time zone that's ahead of Thailand, and send the answers back to her customers. However, they need another genius scholar to help them, and the only person that fits the profile is 'Bank', Lynn's scholarship-student rival who staunchly detests cheating of any kind. How bad will this genius become?

*After graduating with MFA in stage directing, **Nattawut Poonpiriya** started off as an assistant director in an advertising agency and then as a director, directing a few TV commercials for 3 years. Then he went to New York to continue his education in graphic design at Pratt Institute. Nattawut spent 4 years in New York, studying and making several short films with his friends before he returned home in 2011. He started working as a music video director for many famous Thai artists before he made his feature film debut with a thriller, *Countdown*. Afterward, his passion in storytelling expands to more commercial area. Nattawut and his partners from New York launched their own production company SuperUber film, which aims at producing creative and stirring commercials. Nattawut's works brings together both perspectives and experiences as Thai-New Yorkers in a unique combination, which is completely current yet, ultimately universal.*

Vietnam | Vietnam | Vietnam

The Third Wife

Dir: Ash Mayfair | 2018 | 96' | Drama

Al Vietnam rural del segle XIX, la jove May, de 14 anys, es converteix en la tercera dona del adinerat hisendat Hung. Aviat aprendrà que només pot millorar la seva posició reafirmant-se com una dona capaç de donar a llum a un home. Quan es queda embarassada, les esperances que té May d'ascendir en l'escala social es

converteixen en una temptació. Enfrontada a l'amor prohibit i als seus devastadores conseqüències, May finalment comença a acceptar la brutal veritat i veu que les seves opcions són escasses i limitades.

Ash Mayfair va néixer a Vietnam i es va educar en el Regne Unit i als EUA. Ha dirigit nombroses obres de teatre i curtmetratges tant en un país com en l'altre. Ha treballat al National Theatre de Londres com ajudant de direcció i en produccions off-Broadway com a directora. Els seus curtmetratges "The Silver Man", "Sam", "Heart of a Doll", "Grasshopper", "Lupo", "Walking the Dead" i "No Exit" han viatjat a nombrosos festivals internacionals. El guió de "The Third Wife", el seu primer llarg, va rebre l'ajuda de l'Spike Lee Film Production Fund en 2014 i va formar també part de l'IFP Narrative Lab 2017 de Nova York.

En el Vietnam rural del siglo XIX, la joven May, de 14 años, se convierte en la tercera esposa del adinerado hacendado Hung. Pronto aprenderá que solo puede mejorar su posición reafirmándose como una mujer capaz de dar a luz a un varón. Cuando se queda embarazada, las esperanzas que tiene May de ascender en la escala social se convierten en una tentación. Enfrentada al amor prohibido y a sus devastadoras consecuencias, May finalmente empieza a aceptar la brutal verdad y ve que sus opciones son escasas y limitadas.

Ash Mayfair nació en Vietnam y se educó en el Reino Unido y en EE.UU. Ha dirigido numerosas obras de teatro y cortometrajes tanto en un país como en el otro. Ha trabajado en el National Theatre de Londres como ayudante de dirección y en producciones off-Broadway como directora. Sus cortometrajes "The Silver Man", "Sam", "Heart of a Doll", "Grasshopper", "Lupo", "Walking the Dead" y "No Exit" han viajado a numerosos festivales internacionales. El guión de "The Third Wife", su primer largo, recibió la ayuda del Spike

Lee Film Production Fund en 2014 y formó también parte del IFP Narrative Lab 2017 de Nueva York.

In 19th century rural Vietnam, 14-year-old May becomes the third wife of wealthy landowner Hung. Soon she learns that she can only gain status by asserting herself as a woman who can give birth to a male child. May's hope to change her status turns into a real and tantalizing possibility when she falls pregnant. Faced with forbidden love and its devastating consequences, May finally comes to an understanding of the brutal truth: the options available to her are few and far between.

Ash Mayfair was born in Vietnam and educated in the UK and the US. Ash has directed numerous plays and short films in the UK and the US. She has worked at the National Theatre in London as an assistant director and in off-Broadway productions in New York as a director. Her short films, "The Silver Man", "Sam", "Heart of a Doll", "Grasshopper", "Lupo", "Walking the Dead" and "No Exit" have travelled to multiple international festivals. The screenplay for "The Third Wife" was a recipient of the Spike Lee Film Production Fund in 2014 and also form part of the IFP Narrative Lab 2017 in New York.

Xina | China | China

Ash in the Purest White

Dir: Jia Zhang – Ke | 2018 | 141' | Drama

La jove Qiao s'ha enamorat bojament d'en Bin, el líder del hampa local. La parella protagonista viu als marges de la societat i sobreviu desafiant a diari l'ordre establert. Qiao és testimoni de l'atac que pateix en Bin per part d'una banda rival i dispara contra ells amb el fi de defendre'l. Per no delatar-l'hi, Qiao és condemnada a cinc anys de presó. Després de complir amb la seva pena, Qiao busca a en Bin però aquest es nega a acceptar-la de nou a la seva vida. És una història d'amor violenta i punyent, que es desenvolupa en el transcurs de més de quinze anys, entre 2001 i 2017. Aquest melodrama prolonga aquesta narrativa èpica tan característica del seu cinema, i del seu registre de la ràpida transformació de la xina actual.

Jia Zhang-Ke (1970) és un director de cinema xinés que es va llicenciar a l'Acadèmia de Cinema de Pekín i va debutar com a realitzador amb la pel·lícula “Xiao Wu” al 1998. Al 2006, va dirigir “Still life”, guanyadora del Lleó d'Or al Festival de Venècia, i al 2013, va aconseguir la Palma al Millor Guió al Festival de Cannes per “A Touch of Sin”. Al 2015, va ser galardonat amb el Premi Carrossa d'Or a la cerimònia de inauguració del Festival de Cannes, on va presentar a concurs “Mountains May Depart”. Actualment, Zhang-Ke està molt implicat amb la nova generació de realitzadors xinesos.

La joven Qiao se enamora locamente de Bin, un cabecilla del hampa local. La pareja protagonista vive en los márgenes de la sociedad y sobrevive desafiando a diario el orden establecido. Qiao es testigo del ataque que sufre Bin por parte de una banda rival y dispara contra ellos con el fin de defenderle. Por no delatarle, Qiao es condenada a cinco años de cárcel. Tras cumplir con su pena, Qiao busca a Bin pero éste se niega a aceptarla de nuevo en su vida. Es una historia de amor violenta y desgarradora, que se desenvuelve en el transcurso de más de quince años, entre 2001 y 2017. Este melodrama prolonga esta narrativa épica tan característica de su cine, y de sus registros de la rápida transformación de la china actual.

Jia Zhang-Ke (1970) es un director de cine chino que se licenció en la Academia de Cine de Pekín y debutó como realizador con la película “Xiao Wu” en 1998. En 2006, dirigió “Naturaleza muerta”, ganadora del León de Oro en el Festival de Venecia, y en 2013, se hizo con la Palma al Mejor Guión en el Festival de Cannes por “Un Toque de Violencia”. En 2015, fue galardonado con el Premio Carroza de Oro en la ceremonia de inauguración del Festival de Cannes, donde presentó a concurso “Más Allá de las Montañas”. Actualmente Zhang-Ke está muy implicado con la nueva generación de realizadores chinos.

The young lady Qiao falls deeply in love with Bin, the leader of a local mafia. The main couple lives on the bounds of society and survives challenging daily the established order. Qiao witnesses how Bin is attacked by a rival band and shoots against them in order to defend him. Because of not betraying him, Qiao is sentenced to spend five years in prison. After fulfilling her judgement, Qiao looks for Bin but he rejects to accept her in his life again. This is a violent and heartbreaking love story, which unfolds over the course of

more than fifteen years, between 2001 and 2017. This melodrama extends this epic narrative characteristic of his cinema, and his records of the quick transformation of the actual China.

Jia Zhang-Ke (1970) is a Chinese film director. He graduated in the Cinema Academy of Beijing and debuted as a producer with the film “Xiao Wu” in 1998. In 2006, he directed “Still life” which won the Gold Lion in the Festival of Venice, and in 2013, he won the Palme d’Or Award for Best Script at the Cannes Film Festival. In 2015, he was awarded with the “Carroza de Oro” at the opening ceremony of the Cannes Film Festival where he presented “Mountains May Depart” to contest. Currently, Zhang-Ke is very involved with the new generation of Chinese filmmakers.

Xina | China | China

Youth ASIAN CINERAMA (OUT OF COMPETITION)

Dir: Feng Xiaogang | 2017 | 135' | Drama

La pel·lícula narra les vides d'un grup d'adolescents idealistes que s'allisten en una companyia d'art de l'Exercit Popular d'Alliberació durant la Revolució Cultural. Mentrestant, experimentan amor, luxúria, traïció i sofriment, com es percep en cançons i balls de l'època de la Revolució Cultural. Els dos personatges clau, en Feng Liu i en Xiaoping He, participen en la Guerra Sino-Vietnamita, al 1979 i es converteixen en herois per la seva valentia. Després de la guerra, deixen honorablement l'Exèrcit, i traten de sobreviure a la Xina de l'era de la Reforma, mentre aprenen les lliçons de les experiències d'amor, luxúria, traïció i angustia que trenquen l'ànima.

Feng Xiaogang, fill d'un professor universitari i la infermera d'una fàbrica, es va unir a la Companyia d'Art de la Regió Militar de Pekín com a dissenyador d'escenaris després de l'escola secundaria. Va començar la seva carrera cinematogràfica com a dissenyador d'art en el Centre d'Art i Televisió de Pekín al 1985. Més tard, va passar a escribir guions. Durant aquest període, va treballar estretament amb el director Zheng Xiaolong i l'escriptor Wang Shuo. A finals de la dècada de 1990, Xiaogang va començar a conrear el gènere xinés anomenat "Hesui Pian", o "Pel·lícules per celebrar l'Any Nou". Es va fer famós com a director de la pel·lícula "The Dream Factory" (1997). En els últims anys, ha passat de fer comedies exclusivament a dirigir pel·lícules dramàtiques d'època. Al 1999, es va casar amb l'actriu Xu Fan.

La película narra las vidas de un grupo de adolescentes idealistas que se alistan en una compañía de arte del Ejército Popular de Liberación durante la Revolución Cultural. Entretanto, experimentan amor, lujuria, traición y sufrimiento, como se percibe en canciones y bailes de la época de la Revolución Cultural. Los dos personajes clave, Feng Liu y Xiaoping He, participan en la Guerra Sino-Vietnamita, en 1979 y se convierten en héroes por su valentía. Después de la guerra, dejan honorablemente el Ejército, y tratan de sobrevivir en la China de la era de la Reforma, mientras aprenden las lecciones de las experiencias de amor, lujuria, traición y angustia que rompen el alma.

Feng Xiaogang, hijo de un profesor universitario y la enfermera de una fábrica, se unió a la Compañía de Arte de la Región Militar de Pekín como diseñador de escenarios después de la escuela secundaria. Comenzó su carrera cinematográfica como diseñador de arte en el Centro de Arte y Televisión de Pekín en 1985. Más tarde, pasó a escribir guiones. Durante este período, trabajó estrechamente con el director Zheng Xiaolong y el escritor Wang Shuo. A finales de la década de 1990, Xiaogang comenzó a cultivar el género chino llamado "Hesui Pian", o "Películas para celebrar el Año Nuevo". Se hizo famoso como director de la película "The Dream Factory" (1997). En los últimos años, ha pasado de hacer comedias exclusivamente a dirigir películas dramáticas de época. En 1999, se casó con la actriz Xu Fan.

The film chronicles the lives of a group of idealistic adolescents in a military art troupe in the People's Liberation Army during the Cultural Revolution. They experience love, lust, betrayal, and sufferings in the background of Mao-era songs and dances. The two key characters, Feng Liu and Xiaoping He, also participate in the Sino-Vietnamese War in 1979 and become heroes for their act of courage. After the war, they are honorably discharged from the Army but struggle to make ends meet in the Reform-era China while they learn lessons from soul-crashing experiences of love, lust, betrayal, and heartbreak.

Feng Xiaogang, the son of a college professor and a factory nurse, joined the Beijing Military Region Art Troupe as a stage designer after high school. He began his cinema career as an art designer in the Beijing Television Art Center in 1985. Later, he moved on to write screenplays. During this period, he worked closely with director Zheng Xiaolong

and writer Wang Shuo. In the late 1990s, Xiaogang established himself in a Chinese genre called "Hesui Pian (贺岁片)", or "New Year's Celebration Films." He became famous as the director of the movie "The Dream Factory" (1997). In recent years, he has transitioned from solely making comedies to directing drama movies. He married actress Xu Fan in 1999.